

Právní a daňový newsletter

Vážení členové a přátelé ČNOPK,

po čase Vás na tomto místě opět zdravíme a přinášíme další vydání právního a daňového newsletteru. Je nám proto velkým potěšením Vám představit náš newsletter s mnoha užitečnými a důležitými tématy, která pro Vás ze své praxe vybrali a zpracovali experti z našich členských společností.

Jsme přesvědčeni, že i toto vydání pro Vás bude přínosným čtením.

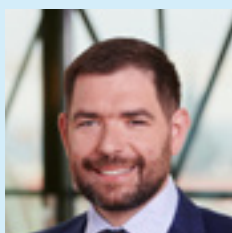
Vaši

Dr. Alena Klikar
Předsedající pracovní skupiny
Právo & daně

René Harun
Zástupce výkonného člena
představenstva ČNOPK

Mgr. Peter Hrbik
Vedoucí kompetenčního
centra Poradenství
investorům & právo ČNOPK

Obsah

JUDr. Mgr. Aneta Zichová 2
Rovné odměňování: Co nás čeká?

Arthur Braun 4
**Novinky v oblasti odpovědnosti za
výrobky a práva na opravu**

JUDr. Mojmír Ježek, Ph.D. a Mgr. Fabián Černý 6
**Aktuální vývoj české legislativy o umělé
inteligenci (AI) a dopad na podnikatele**

Dr. Ernst Giese a Mgr. Radek Werich LL.M. 8
**Prověřování zahraničních investic (FDI)
v roce 2026: Kdy investice podléhá
povolení a zásadní dopady nenápadné
legislativní změny**

Mgr. Romana Šimáně 10
**ESOP jako nástroj kapitálové participace
zaměstnanců**

Mgr. Jiří Salač, LL. M. 12
**Odštěpení společnosti - praktické tipy
pro transakční praxi**

Ing. Petr Tomeš a Ing. Sabina Levá 14
**Skupinové restrukturalizace z pohledu
převodních cen**

JUDr. Mgr. Aneta Zichová
AdvokátkaAccace Legal s.r.o.,
advokátní kancelář+420 222 753 480
Aneta.Zichova@accace.com

Rovné odměňování: Co nás čeká?

Rozdíly v odměňování mužů a žen jsou stále přítomné ve většině států EU. Mnoho zemí se potýká s neodůvodněnými mzdovými nerovnostmi, což vedlo k přijetí směrnice EU 2023/970 o transparentním odměňování, jejímž cílem je tyto rozdíly systematicky řešit.

Evropská směrnice o transparentním odměňování

Členské státy mají do 7. června 2026 čas na transpozici směrnice do národních právních řádů. Finsko již návrh zákona vypracovalo. Německá komise pro implementaci vyhotovila finální zprávu, která má sloužit snadné transpozici směrnice do německého právního řádu. V Nizozemí postupuje návrh zákona dále v legislativním procesu. Polsko má, stejně jako Česká republika, některé části směrnice implementované již z roku 2025, a nyní připravilo znění zákona pro transpozici těch chybějících. V České republice jsme se dočkali prvního legislativního návrhu koncem března 2026.

S ohledem na odlišnosti v národních úpravách začínají jednotlivé členské státy na jiné startovací pozici, což ovlivňuje rozsah a způsob změn potřebných k naplnění požadavků směrnice. Česká republika má určitou výhodu, neboť základní princip stejné odměny za stejnou práci je zakotven v § 110 Zákoníku práce již více než dvě desetiletí. Přesto však v roce 2022 přetrvával v ČR rozdíl ve mzdách mezi muži a ženami na úrovni 18,4 %, což je vyšší než unijní průměr 12,2 %. V Německu pak dosahuje rozdíl ve výdělcích 16 %.

Klíčové povinnosti vyplývající ze směrnice

1. Transparentnost při náboru (čl. 5 Směrnice)

Zaměstnavatelé budou muset uchazečům před pohovorem sdělit přesnou výši odměny nebo alespoň její rozmezí, které nabízí na dané pozici.

2. Systém odměňování (čl. 6 Směrnice)

Kritéria odměňování musí být objektivní a genderově neutrální. Zaměstnanci musí mít snadný přístup k informacím o nastavení odměn, a to v transparentní a srozumitelné podobě. Dle transpozičního návrhu budou zaměstnavatelé muset vytvořit systém odměňování vnitřním předpisem nebo kolektivní smlouvou.

3. Právo zaměstnanců na informace (čl. 7 Směrnice)

Zaměstnanci získají právo požadovat informace o své odměně a průměrné odměně zaměstnanců vykonávajících stejnou práci (resp. práci stejné hodnoty), přičemž tyto údaje budou členěny také podle pohlaví. Toto právo umožní efektivní porovnání odměn a kontrolu dodržování zásad rovného odměňování.

4. Reporting (čl. 9 Směrnice)

Zaměstnavatelé s více než 100 zaměstnanci budou povinni pravidelně reportovat rozdíly v základních i doplňkových složkách odměn a podíl mužů a žen v jednotlivých kvartilech. Pokud rozdíl v odměně překročí 5 %, zaměstnavatelé budou muset přistoupit ke společnému posouzení se zástupci zaměstnanců, analyzovat rozdíly a hledat řešení.

Pravidlo jediného zdroje

Směrnice přináší také tzv. pravidlo jediného zdroje (single source), podle kterého odměny nebudou posuzovány pouze v rámci jedné právnické osoby. Nově se bude hodnotit, zda v rámci širší

organizační struktury (např. holdingu) existuje jediný zdroj, který stanoví podmínky odměňování pro celou tuto skupinu.

Závěr

Směrnice o transparentním odměňování představuje důležitý krok k větší rovnosti na pracovním trhu. Česká republika má již některé aspekty v účinné právní úpravě ošetřené a další jsou nyní obsaženy v implementační novele zákoníku práce. Samozřejmě návrh novely se stále může měnit v rámci legislativního procesu a teprve až praxe ukáže, jak budou nová pravidla fungovat v realitě.

Ačkoliv je účinnost části novely plánovaná od 1. ledna 2027 a další pak od 1. ledna 2028 a mohlo by se jevit, že je stále dost času, doporučujeme zaměstnavatelům začít podnikat první kroky, aby byli na nová pravidla včas připraveni. ■

Arthur Braun
Advokát

bpv Braun Partners s.r.o.

(+420) 224 490 000
arthur.braun@bpv-bp.com

Novinky v oblasti odpovědnosti za výrobky a práva na opravu

Doufám, že se dotčení čtenáři na to již připravují: odstupující vláda schválila koncem roku 2025 novou verzi zákona o ochraně spotřebitele. Pokud legislativní proces proběhne podle plánu, měl by tento nový zákon o ochraně spotřebitele vstoupit v platnost poslední den lhůty pro provedení směrnice EU 2024/1799, tj. 31. 7. 2026. Od tohoto data bude mimo jiné (v určitých mezích) platit právo spotřebitele na opravu vadných věcí za přiměřené ceny, právo firem a spotřebitelů na výrobu náhradních dílů pomocí 3D tisku, budou-li splněny bezpečnostní požadavky, a další požadavky na webové stránky a e-shopy, například ohledně uvádění cen oprav.

Výrobci, obchodníci a dovozci se však musí připravit i na další závažnou změnu zákona: nové právo týkající se odpovědnosti za výrobky.

28 let od posledního provedení příslušné směrnice EU musí Česká republika, stejně jako všechny členské státy EU, provést rozsáhlou revizi práva **odpovědnosti za výrobky**, které je od roku 2014 upraveno v novém občanském zákoníku. Pro neprávnický: odpovědnost za výrobek dává spotřebitelům nárok na náhradu škody v případě poškození majetku nebo zdraví způsobeného vadnými výrobky. Nejedná se však o nároky vyplývající z kupní smlouvy ani ze záruky. Zavinění výrobce se nepředpokládá, rozhodující je bezpečnostní standard, který bylo možné očekávat v době koupě.

Již od 10. dubna 2026 je k dispozici projednávací verze návrhu, která poprvé konkrétněji naznačuje, jakým způsobem budou požadavky směrnice promítnuty do českého právního řádu. Ačkoli se stále jedná o návrh, který může v průběhu legislativního procesu doznat změn, jeho aktuální podoba umožňuje identifikovat hlavní směry úpravy i praktické dopady na dotčené subjekty.

Nejzazší termín pro transpozici směrnice do vnitrostátního práva je 9. prosince 2026. Nový český zákon pak bude platit pro všechny vadné výrobky, které budou uvedeny na vnitrostátní trh po 9. prosinci, tedy během vánoční sezóny a bez přechodného období. Povinnými subjekty již nebudou pouze výrobci a dovozci zboží, ale rovněž výrobci a dovozci surovin, elektřiny a softwaru, jakož i osoby provádějící na výrobcích podstatné změny. Nový zákon se bude vztahovat například také na vadné aktualizace softwaru nebo nedostatečnou kybernetickou bezpečnost. To znamená, že kruh povinných subjektů v rámci dodavatelského řetězce se rozšíří. Zejména pokud nelze postupovat proti výrobcí nebo dovozci, může to být nepříjemným překvapením především pro poskytovatele *fulfilmentových* služeb pro dovozce se sídlem mimo EU, kterých je v České republice mnoho.

Rozšíří se také pojem škody. V budoucnu se bude vztahovat také na psychické následky, ztrátu nebo poškození soukromých dat. Především odpadne dosavadní spoluúčast na materiálních škodách ve výši 500 eur a maximální limit 85 milionů eur. Výslovně bude povoleno uplatňování postoupených nároků, což představuje novou oblast činnosti pro příslušné poskytovatele služeb.

Bude zavedeno zmírnění důkazního břemene ve prospěch spotřebitelů. Právě v tomto bodě bude zajímavé sledovat, jaké konkrétní rozhodnutí český zákonodárce přijme, protože české procesní právo s výjimkami (např. náhrada škody způsobené kartelem) v zásadě ukládá plné důkazní břemeno žalobci. Naopak by výsledky pozorování produktu nebo konstrukční dokumentace měly být po zvážení v řízení zveřejněny žalujícímu spotřebiteli.

Prodlouží se také promlčecí lhůty, které jsou v zásadě stanoveny na 3 nebo 10 let. Ale v případě pomalu se rozvíjejících škod na zdraví se však tato lhůta prodlužuje na 25 let. ►

I proto je nezbytné, aby stávající pojištění odpovědnosti za výrobky bylo přizpůsobeno novým skutečnostem týkajícím se odpovědnosti, rozšířeným škodám a delším lhůtám. Vývoj, hodnocení rizik a sledování výrobků by měly být dokumentovány. Právě ty hospodářské subjekty, které dosud nebyly povinny v rámci odpovědnosti za výrobky, protože nevyráběly/nedovážely příslušné výrobky, se musí naléhavě zabývat použitelností nového práva odpovědnosti za výrobky, které platí již od letošního roku i na jejich obchodní model. Samozřejmě je také nejvyšší čas přizpůsobit již nyní smlouvy B2B, například pro poskytovatele *fulfilmentových* služeb. ■

JUDr. Mojmír Ježek, Ph.D.
Advokát

ECOVIS ježek, advokátní
kancelář s.r.o.

+420 777 192 338
mojmir.jezek@ecovislegal.cz

Aktuální vývoj české legislativy o umělé inteligenci (AI) a dopad na podnikatele

Rok 2026 přináší pro podnikatelský sektor zásadní zlom v regulaci umělé inteligence. Tento článek mapuje aktuální vývoj klíčové české a unijní legislativy v oblasti AI.

Aktuální stav a další kroky v účinnosti AI aktu

Ačkoli je dnes velká část ustanovení [nařízení \(EU\) 2024/1689](#), kterým se stanoví harmonizovaná pravidla pro umělou inteligenci (dále jen „**AI akt**“) již účinná, pro firmy nastává období nejintenzivnějších příprav na blížící se klíčový implementační milník. Od února 2025 jsou již plně vymahatelné zákazy konkrétních postupů dle článku 5 AI aktu, kam spadá například sociální skórování nebo biometrická kategorizace vyvozující citlivé atributy, jako jsou politické či náboženské postoje. Současně se již s předstihem v praxi zavádějí pravidla pro systémy vyžadující specifickou míru transparentnosti podle článku 50 AI aktu (účinný až od srpna 2026), který se dotýká zejména chatbotů a generátorů obsahu. U nich je hlavní povinností zajistit, aby uživatel věděl, že komunikuje se strojem, a učinit uměle vytvořený obsah strojově rozpoznatelným. U systémů s minimálním rizikem pak článek 95 AI aktu nadále ponechává prostor pro dobrovolnou seberegulaci prostřednictvím kodexů chování.

Stěžejní výzvou roku 2026 je však den 2. 8. 2026, kdy nabudou účinnosti především čl. 6 (kromě odst. 1) až 27 AI aktu regulující vysoce rizikové systémy AI. Tato kategorie dopadá na kritické podnikové procesy, jako je automatizovaný nábor zaměstnanců a hodnocení jejich výkonu, posuzování úvěruschopnosti ve finančních institucích nebo využívání AI jako bezpečnostní komponenty v průmyslové výrobě. Všechny subjekty, které tyto nástroje využívají nebo vyvíjejí, budou muset od srpna prokazatelně splňovat přísné technické a právní standardy. V praxi to znamená nutnost zavedení robustního systému řízení rizik podle článku 9 AI aktu pro identifikaci a zmírnění negativních dopadů po celou dobu provozu. Právní jistota firem bude rovněž závislá na přísné správě dat v souladu s článkem 10 AI aktu, který vyžaduje, aby data využitá při trénování a testování takových systémů byla relevantní a reprezentativní a v maximální možné míře bez chyb a úplná. Cílem je zamezit situacím, kdy by systém generoval diskriminační výstupy v důsledku tréninku na nekvalitních či zkreslených údajích.

Splnění těchto povinností musí být již před uvedením vysoce rizikového systému AI na trh podloženo detailní technickou dokumentací podle článku 11 AI aktu. AI akt dále klade zásadní důraz na lidský faktor, kdy podle článku 14 AI aktu musí být tyto systémy navrženy tak, aby na ně mohly fyzické osoby účinně dohlížet a měly možnost jejich činnost v případě anomálií kdykoliv přerušit. Celý proces compliance je pak u vysoce rizikových systémů završen povinnou registrací v databázi EU podle článku 49 AI aktu. Vzhledem k tomu, že zbývá již jen několik měsíců, představuje aktuální období kritické okno pro dokončení auditů takovýchto systémů a nastavení vnitřních kontrolních mechanismů.

Česká implementace AI aktu

Ministerstvo průmyslu a obchodu předložilo v září 2025 [návrh zákona o umělé inteligenci](#) (dále jen „**ZUI**“), který v říjnu téhož roku úspěšně prošel připomínkovým řízením. Zde je však nutné zmínit, že AI akt má jako nařízení EU přímý účinek a uplatní se i bez nutnosti implementace. MPO proto zvolilo minimalistickou strategii, kdy národním zákonem doplňuje pouze aspekty, které AI akt výslovně ponechává na členských státech, a zároveň nastavuje institucionální rámec pro dozor. ▶

Mgr. Fabián Černý
Advokátní koncipient

ECOVIS ježek, advokátní
kancelář s.r.o.

+420 226 236 600
fabian.cerny@ecovislegal.cz

Jako primární dozorový orgán v souladu s čl. 70 odst. 1 AI aktu byl určen Český telekomunikační úřad (§ 3 odst. 2 ZUI). Ve specifických odvětvích přejímají dozor relevantní instituce, tj. Česká národní banka (§ 3 odst. 3 ZUI) nebo Úřad pro ochranu osobních údajů (§ 3 odst. 4 ZUI). Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví působí jako oznamující orgán, který má oprávnění ověřovat, zda vysoce rizikové AI systémy splňují požadavky AI aktu a vydat jim certifikát shody.

Návrh v § 13 ZUI zavádí regulační sandbox provozovaný Českou agenturou pro standardizaci, který má umožnit zejména malým a středním podnikům testovat inovativní AI řešení v kontrolovaném prostředí. Pro podnikatele je především podstatný sankční mechanismus (§ 21-23 ZUI), přičemž porušení povinností z AI aktu je kvalifikováno jako přestupek s pokutami až do výše stanovené v čl. 99 AI aktu. Nejvyšší sankce hrozí za porušení zákazu postupů podle čl. 5 AI aktu (až 35 milionů EUR nebo 7 % celosvětového obratu), za porušení ostatních povinností lze uložit pokuty až do výše 15 milionů EUR nebo 3 % obratu, přičemž pro malé a střední podniky platí nižší stropy. U méně závažných případů však § 20 ZUI umožňuje postupovat formou upozornění s lhůtou k nápravě minimálně 15 dnů.

Provoz autonomních vozidel na českých silnicích

Od 1. 1. 2026 je také účinná novela zákona o silničním provozu s klíčovým ustanovením § 79b regulujícím provoz motorových vozidel s tzv. podmíněnou automatizací (SAE Level 3). Podle odst. 1 tohoto ustanovení platí, že: „Po dobu řízení automatizovaného vozidla tímto vozidlem se na řidiče nevztahují pravidla provozu na pozemních komunikacích ani jiné povinnosti řidiče týkající se řízení vozidla, jejichž dodržení zajišťuje automatizované vozidlo“. Řidič však musí zůstat připraven převzít řízení a na výzvu vozidla tak učinit neprodleně (odst. 2).

Praktická aplikace však může narážet na interpretační nejasnosti. Zákon explicitně nevyjmenovává, které povinnosti řidiče přetrvávají během autonomního režimu, důvodová zpráva sice uvádí příklady (užívání mobilního telefonu, bezpečnostní pás, zákaz alkoholu), avšak text zákona toto nijak nespécifikuje. Dále nemusí být vždy jednoznačné, v jaký přesný okamžik došlo k „výzvě vozidla“ a zda řidič reagoval „neprodleně“, což může při řešení konkrétních případů způsobovat obtíže, obzvláště když jde o jednání v řádu sekund, které mohou být rozhodující pro vznik dopravní nehody.

Z hlediska občanskoprávní odpovědnosti však novela přináší jistotu, že v době autonomního řízení řidič neporušuje tato pravidla silničního provozu, a tudíž nenese subjektivní odpovědnost za takto způsobenou škodu. Pro kontext AI regulace je novela významná tím, že jejím prostřednictvím dochází v českém právním řádu k první specifické regulaci robotických systémů s autonomní způsobilostí zasahovat do právních vztahů. ■

Dr. Ernst Giese
Advokát

Giese & Partner, s.r.o.

+420 221 411 511
giese@giese.cz

Mgr. Radek Werich LL.M.
Advokát

Giese & Partner, s.r.o.

+420 221 411 511
werich@giese.cz

Prověřování zahraničních investic (FDI) v roce 2026: Kdy investice podléhá povolení a zásadní dopady nenápadné legislativní změny

V oblasti zahraničních investic (FDI) a s nimi souvisejících fúzí a akvizic (M & A) došlo od 1. listopadu 2025 k tichému, ale pro investory zcela zásadnímu posunu. Novela českého zákona o prověřování zahraničních investic (FDI zákon) v kombinaci s novým kybernetickým zákonem dramaticky rozšířila okruh transakcí, které podléhají povinnému schválení státem.

Mýtus „evropského investora“: Kdy německý investor podléhá prověření?

Mnoho investorů žije v domněni, že pokud kupující společnost sídlí v Německu nebo Rakousku, FDI regulace se na ně z principu nevztahuje.

Realita českého zákona č. 34/2021 Sb. je však přísnější. Definice zahraničního investora sice primárně míří na osoby ze třetích zemí (mimo EU), avšak explicitně zahrnuje i jakoukoli právnickou osobu se sídlem v Evropské unii, pokud je tato osoba přímo či nepřímo ovládána osobou mimo EU.

V praxi to znamená, že pokud německá strojírenská skupina kupuje českou společnost (share deal) či její podnik nebo klíčovou provozní část (asset deal), musí provést analýzu své vlastnické struktury až na úroveň skutečného majitele (Ultimate Beneficial Owner – UBO). Je-li tato německá skupina vlastněna například americkým private equity fondem, britským investičním trustem nebo švýcarským holdingem, je na ni pro účely české regulace nahlíženo jako na zahraničního investora.

Kybernetická bezpečnost jako nový spouštěč prověřování

Nenápadné ustanovení novely přináší nový spouštěč nutnosti získat povolení k investici: kritérium „regulované služby v režimu vyšších povinností“ podle nového zákona o kyberbezpečnosti.

Prováděcí vyhláška o regulovaných službách (č. 408/2025 Sb.) definuje sektory spadající do tohoto režimu velmi široce. Nejde již jen o energetiku, dopravu či bankovníctví. Do regulace nově spadají i zdánlivě běžná odvětví zpracovatelského průmyslu, pokud jde o velké nebo střední podniky. Konkrétně se jedná o výrobu spadající pod kódy CZ-NACE 26 až 30. Toto nenápadné technické označení v sobě skrývá páteř moderního průmyslu:

- Výrobu počítačů, elektronických a optických přístrojů a zařízení (NACE 26)
- Výrobu elektrických zařízení, jako jsou motory, generátory, baterie či vodiče (NACE 27)
- Výrobu strojů a zařízení jinde neuvedených (NACE 28)
- Výrobu motorových vozidel, přírůbů a návěsů a ostatních dopravních prostředků (NACE 29 a 30)

Pro česko-německý obchod, který je silně navázán na automobilový průmysl, strojírenství a elektrotechniku, to má zásadní dopady. Akvizice českého výrobce světlometů, senzorů, čipů nebo kabelových svazků, který je součástí dodavatelského řetězce německých automobilek, se nyní může stát předmětem bezpečnostního prověřování.

Kromě výroby se regulace nově vztahuje i na chemický průmysl, digitální infrastrukturu (poskytovatelé cloud computingu nebo datových center) a poskytovatele správy ICT služeb a bezpečnosti. Právě oblast IT služeb je v současnosti častým cílem konsolidace ze strany zahraničních investorů. ▶

Průběh prověřování

Pokud transakce spadá do režimu povinného prověření, nesmí být dokončena a investor nesmí začít vykonávat hlasovací práva či podíl na řízení, dokud české Ministerstvo průmyslu a obchodu (MPO) nevydá pravomocné rozhodnutí o povolení investice.

Investoři by neměli podceňovat časovou náročnost tohoto procesu. Ačkoliv má ministerstvo na rozhodnutí základní lhůtu 90 dní, v praxi může řízení u komplexních případů trvat i podstatně déle. Do procesu totiž povinně vstupují konzultace s bezpečnostními složkami státu (zpravodajské služby, Policie ČR, NÚKIB, Ministerstvo zahraničních věcí) a v rámci evropského kooperačního mechanismu i s Evropskou komisí a ostatními členskými státy EU. Každý z těchto aktérů může vznášet připomínky či dotazy, což proces prodlužuje.

V transakční dokumentaci je proto nezbytné pamatovat na odkládací podmínky vázané na FDI povolení a nastavit nejzazší možné datum uzavření transakce (Long Stop Date) s dostatečnou časovou rezervou, ideálně alespoň 6 měsíců.

Ignorování této povinnosti přináší drakonické následky, které mohou zmařit celou investici. Nejde jen o pokutu, která může dosáhnout až 1 % z celkového čistého obrátu investora (přičemž se počítá obrát celé globální skupiny, nikoliv jen kupujícího SPV). Mnohem závažnější je právní dopad: transakce uskutečněná bez povinného povolení v rozporu se zákonem je podle českého práva považována za absolutně neplatnou. To znamená, že k převodu vlastnického práva k podílu právně nikdy nedošlo. Představte si právní a manažerský chaos, který by nastal, pokud by se tato skutečnost zjistila až po třech letech, kdy investor do společnosti investoval miliony eur, změnil management, integroval ji do své struktury a vyplatil si dividendy. Náprava takového stavu by byla extrémně nákladná a právně složitá.

Doporučení pro investory

Novela FDI zákona a jeho úzké propojení s kybernetickou bezpečností znamená, že due diligence při akvizicích v České republice musí jít mnohem více do hloubky než v minulosti. Doporučujeme investorům a jejich poradcům následující kroky:

Hlubková analýza UBO: Nespolehejte na to, že kupující entita sídlí v EU. Důkladně prověřte celou vlastnickou vertikálu až ke konečným vlastníkům. Figuruje ve struktuře fond z USA, trust z Jersey nebo holding z Velké Británie? Pokud ano, je nezbytné zajistit soulad s českým FDI zákonem.

Klasifikace cílové společnosti: Ověřte klasifikaci ekonomických činností (CZ-NACE) cílové společnosti a její postavení podle kybernetického zákona.

Využití konzultace: Pokud má investor pochyby, zda transakce podléhá povolení (například kvůli složité definici regulované služby či způsobu kontroly investora), doporučujeme využít institut žádosti o konzultaci. Ministerstvo má povinnost do 45 dnů sdělit, zda transakce vyžaduje plné prověření. Tento krok sice prodlouží přípravnou fázi, ale poskytuje neocenitelnou právní jistotu pro obě strany transakce.

Geopolitická rizika současného světa vedla v řadě zemí ke zpřísnění pravidel pro zahraniční investory. Pro investory, a to i z regionu DACH, to znamená nutnost věnovat zvýšenou pozornost regulatorním otázkám již v rané fázi vyjednávání, aby se vyhnuli nepříjemným překvapením těsně před podpisem smlouvy. ■

Mgr. Romana Šimáně
Advokátka

advokátní kancelář
JUDr. Jiřího Janouška

romana.simane@janousekadvokat.cz

ESOP jako nástroj kapitálové participace zaměstnanců

Zaměstnanecké akciové a opční programy (*Employee Stock Ownership/Option Plan*, dále jen „ESOP“) - představují nástroj, jehož podstatou je kapitálová participace zaměstnance na podnikání zaměstnavatele. Nejde o „bonus“ nýbrž o strukturální změnu vztahu mezi zaměstnancem a společností, kdy se zaměstnanec stává spolupodílníkem na růstu hodnoty podniku. V praxi to znamená, že část jeho budoucího příjmu je navázána nikoli na fixní mzdu, ale na hodnotu společnosti při prodeji (exit), vstupu na burzu nebo jiné likviditní události.

V technologickém sektoru a růstových odvětvích jsou ESOP de facto standardem a pomáhají zajistit dlouhodobou loajalitu klíčových zaměstnanců ke společnosti. Právně lze rozlišit několik modelů: přímé nabytí podílu či akcií, nabytí prostřednictvím účelové entity (SPV - *Special Purpose Vehicle*), opční plány, kde zaměstnanec získává právo budoucího nabytí podílu za předem stanovených podmínek, a konečně tzv. virtuální opce (VSOP - *Virtual Stock Options Plan*), které nezakládají skutečné vlastnictví, ale nárok na peněžní plnění odpovídající hodnotě podílu při definované události. Právě opční modely jsou předmětem nejnovější české legislativní úpravy.

Zahraníční inspirace a daňová racionalita

V zahraničí jsou zaměstnanecké akciové programy standardizovaným nástrojem s jasným daňovým rámcem. Ve Spojených státech upravuje daňový režim zejména ust. § 421 a § 422 Internal Revenue Code (dále jen „IRC“), tzv. Incentive Stock Options - ISO, a ust. § 83 IRC, který stanoví, že zdanění nastává při nabytí skutečné majetkové dispozice, nikoli při pouhém příslibu. Ve Spojeném království existuje režim EMI (*Enterprise Management Incentives*) podle Schedule 5 Income Tax (Earnings and Pensions) Act 2003, který je cílen na malé a střední podniky, umožňuje daňovou optimalizaci a v určitých případech i aplikaci kapitálového zdanění namísto zdanění jako příjmu ze zaměstnání. Německo přijalo novelu ust. § 19a Einkommensteuergesetz (EStG), která umožnila odklad zdanění do okamžiku převodu podílu nebo likviditní události. Francie využívá režimy BSPCE (Bons de souscription de parts de créateur d'entreprise), které mají rovněž zvýhodněný daňový režim pro startupové prostředí.

Společným jmenovatelem těchto úprav je princip „*No tax before cash*“ - zdanění je vázáno na skutečnou realizaci hodnoty, nikoli na pouhé přidělení nebo nabytí podmíněného práva. Česká úprava byla až dosud v tomto ohledu atypická.

Český stav do roku 2025: strukturální bariéra

Do konce roku 2025 byla hodnota zaměstnaneckých opcí zpravidla považována za nepeněžitý příjem podle ust. § 6 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů (dále jen „ZDP“). Zdanění nastávalo v okamžiku nabytí akcií, a to jako příjem ze závislé činnosti, podléhající dani z příjmů i odvodům na sociální a zdravotní pojištění. Zaměstnanec tak byl nucen hradit daň z hodnoty, kterou fakticky nerealizoval. Tento model vytvářel zásadní cash-flow paradox a činil ESOP ekonomicky neefektivním. Právní nejistotu dále prohlubovala absence jasných pravidel pro ocenění podílů a okamžik zdanění. V praxi se proto české společnosti často uchýlovaly k zakládání zahraničních holdingových struktur a podřizovaly programy cizím právním řádům s předvídatelnější daňovou úpravou.

Novela účinná od 1. 1. 2026: systematická změna

Novelizace ust. § 6 a § 6a ZDP účinná od 1. 1. 2026 zavádí zvláštní režim pro kvalifikované zaměstnanecké opce. Klíčovou změnou je odklad zdanění do okamžiku zpeněžení podílu či akcie. ►

Tím se české právo přibližuje zahraničním modelům a eliminuje dosavadní cash-flow paradox. Současně je tento příjem vyňat z odvodů na sociální a zdravotní pojištění, což výrazně zvyšuje jeho čistou hodnotu.

Novela zavádí definici kvalifikované opce, stanoví minimální dobu vestingu¹ (obecně tři roky, s výjimkami např. při převodu alespoň 67 % podílu či vstupu na regulovaný trh), limituje maximální podíl jednoho zaměstnance na 5 % základního kapitálu a vyžaduje, aby standardní mzda zaměstnance dosahovala alespoň 1,2násobku minimální mzdy. Cílem je zabránit substituci mzdy kapitálovou participací. Zaměstnanci však musí počítat s tím, že porušení podmínek (např. předčasné prodeje, zánik pracovního poměru či nepovolené nakládání s právem opce) může vyvolat zpětné zdanění nebo ztrátu nároku na zvýhodnění.

Režim je určen pro malé a střední podniky – obrat nesmí přesáhnout 2,5 mld. Kč a hodnota aktiv 2 mld. Kč. Zároveň jsou vymezeny regulované obory (např. bankovníctví, pojišťovnictví, auditorské či advokátní společnosti), které do programu být zahrnuty nemohou. Společnost je povinna oznámit zavedení programu správci daně a vést odpovídající dokumentaci – zejména pro kontrolu dodržení všech pravidel zvýhodnění programů.

Hodnocení

Novela představuje kvalitativní posun českého daňového práva směrem k ekonomické racionalitě a mezinárodní kompatibilitě. Úprava však zůstává poměrně restriktivní, zejména co do limitů obratu a sektorových výluk. Do budoucna lze očekávat větší rozšíření ESOP programů i v českém prostředí, což může být významným faktorem pro volbu zaměstnavatele zejména u seniorních rolí.

Správně strukturovaný ESOP program může být významným strategickým prvkem při budování hodnoty společnosti, zejména ve startupovém a technologickém prostředí. Zároveň však představuje komplexní právní a daňový projekt, který vyžaduje koordinaci korporační dokumentace, investičních ujednání, exitových mechanismů (ustanovení o zpětném převodu podílu v případě porušení povinností zaměstnance, práva výkupu při skončení pracovního poměru apod.), interních procesů i přeshraničních daňových aspektů. Nesprávná kvalifikace nástroje, nedodržení zákonných podmínek či neadekvátní nastavení governance mohou vést ke ztrátě daňových výhod a významným finančním dopadům.

Z tohoto důvodu je vhodné přistupovat k zavedení či revizi programu systematicky a s důrazem na precizní právní a daňové nastavení již ve fázi jeho přípravy. ■

¹ Vesting je mechanismus, který určuje, jakým tempem se zaměstnanec stává skutečným majitelem příslibených akcií nebo opcí. Cílem je motivovat zaměstnance k dlouhodobému setrvání ve firmě. Nejčastější je lineární vesting, kdy zaměstnanec získává každý měsíc nebo čtvrtletí stejný podíl. Cliff je počáteční období (zpravidla první rok), během kterého zaměstnanec nenabývá vůbec nic. V momentě, kdy cliff uplyne (např. v den 1. výročí v práci), dojde k tzv. „skokovému nabytí“. Zaměstnanec získá naraz celou poměrnou část za uplynulý rok.

Mgr. Jiří Salač, LL. M.
Advokát

OHBS Salač s.r.o.,
advokátní kancelář

+420 608 129 119
jiri.salac@ohbs.cz

Odštěpení společnosti – praktické tipy pro transakční praxi

Odštěpení představuje v české korporátní praxi jeden z nejčastějších druhů přeměn. Jedná se o proces, při němž dojde k oddělení určité části jmění rozdělované společnosti a k jeho přechodu na jednu či více nástupnických společností. Zákon č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev, který upravuje všechny obchodní přeměny, dává poměrně široké možnosti, jak odštěpení strukturovat. Existuje proto velká variabilita, která umožňuje připravit konkrétní odštěpení podle požadavků konkrétních účastníků. Odštěpení proto může být využito jak pro nekomplikovaný přechod části jmění mezi dvěma sesterskými společnostmi v rámci skupiny, tak i pro komplexní restrukturalizace, při kterých dochází k celkovému přestavění struktury majetku a společníků velkých holdingů v kombinaci se vstupem nových investorů a rekapitalizací.

1. Obvyklé příklady využití odštěpení

a) Příprava prodeje části závodu: Odštěpení umožní vytvořit samostatnou společnost obsahující pouze vymezenou část provozu, aktivit či majetku, kterou nabyde kupující. Výhodou je zde automatický převod veškerých majetkových složek, smluvních vztahů, včetně pracovních smluv, nevyžaduje se souhlas smluvních partnerů.

b) Oddělení rizikových aktivit: Společnost vyčlení rizika konkrétního projektu či podnikání do samostatné společnosti s cílem omezit dopad případných rizik na zbytek skupiny.

c) Vnitroskupinová reorganizace: V rámci holdingových skupin dochází k vnitřní diferenciaci odštěpením k oddělení majetkových entit od entit provozních a k vytvoření specializovaných dceřiných společností pro konkrétní podnikatelské činnosti či ke konsolidaci jednoho druhu aktiv.

d) Daňové a účetní dopady: Při splnění zákonných podmínek je odštěpení daňově neutrální. Daňové výhody však nesmí představovat hlavní účel přeměny, lze je využít jen jako vedlejší efekt.

2. Jednotlivé kroky procesu a časový rámec

Proces odštěpení je vysoce formalizovaný proces, který vyžaduje koordinaci právních, účetních, daňových i korporátních aspektů. V běžné transakční praxi se celková délka procesu pohybuje přibližně mezi třemi a šesti měsíci, u rozsáhlých holdingových restrukturalizací může ale přesáhnout i devět měsíců.

a) Přípravná fáze: Prvním krokem je přesné vymezení oddělované části jmění. V této fázi dochází k identifikaci majetkových položek, smluvních vztahů, zaměstnanců, práv duševního vlastnictví i závazků, které mají být předmětem přechodu. Je třeba učinit přípravnou kalkulaci odštěpení pro vyloučení situace, kdy by způsobilo úpadek některé ze zúčastněných entit nebo vedlo k poklesu hodnoty vlastního kapitálu rozdělované společnosti pod úroveň jejího základního kapitálu. V takových případech je odštěpení nepřijatelné a je třeba strukturovat jej jinak. Současně je třeba provést prověrku smluvní dokumentace, zejména úvěrových smluv, leasingů a nájemních vztahů, zda zde není požadavek získání souhlasu druhé smluvní strany. U společností, které jsou příjemci dotací, je třeba provést předběžné oznámení záměru odštěpení poskytovatelům dotace a dodržet veškeré požadavky, které příslušné dotační programy pro přeměny stanoví. V případě, kdy je proces předem domluven mezi všemi účastníky, je obvyklou praxí, že se účastníci předem vzdají některých svých práv za účelem zjednodušení procedury. ▶

b) Účetní a znalecké podklady: Součástí procesu je zpracování účetních závěrek a zahajovacích rozvah zúčastněných společností k rozhodnému dni. K zahajovací rozvaze musí být též připojen komentář, ve kterém je uvedeno, do jakých položek zahajovací rozvahy nástupnických společností byly převzaty jednotlivé položky z konečné účetní závěrky rozdělované společnosti. Pokud některá ze společností podléhá povinnému auditu, vzniká povinnost auditu všem ostatním zúčastněným společnostem. Obecně je vyžadováno vyhotovení znaleckého posudku na ocenění odštěpeného jmění, tato povinnost může odpadnout při vhodné strukturaci procesu, zejm. pokud z odštěpovaného jmění není navýšen základního kapitál nástupnické společnosti.

c) Vypracování projektu odštěpení: Projekt odštěpení představuje stěžejní dokument celé přeměny. Povinně musí obsahovat velké množství údajů, mj. přesný popis převáděného jmění, určení rozhodného dne, návrh změn společenských smluv nástupnických společností a pravidla vypořádání podílů nebo akcií. Naprosto zásadní je dostatečná specifikace všech položek převáděného jmění, neboť platí zásada, že v případě, že daná položka majetku či dluhu není v projektu výslovně zmíněna, zůstává v rozdělované společnosti. Při této specifikaci lze využít odkazu na poslední účetní závěrku a soupisy jmění z provedené inventarizace, pokud jsou dostatečně jednoznačné. Pokud je součástí odštěpovaného jmění nemovitý majetek, musí být jednotlivé nemovité věci v projektu specifikovány podle požadavků katastrálního zákona a v takovém případě je též nezbytné úřední ověření podpisů projektu.

d) Zveřejnění a ochrana věřitelů: Alespoň jeden měsíc před schválením odštěpení je povinnost zveřejnit projekt odštěpení a příslušné upozornění pro věřitele ve sbírce listin obchodního rejstříku, v určitých případech je možné uveřejněním na webových stránkách zúčastněných společností. Od tohoto okamžiku běží lhůty určené k ochraně věřitelů, kteří mohou uplatňovat svá práva, typicky požadovat dodatečné zajištění svých pohledávek. Tuto fázi nelze zkrátit.

e) Korporátní schvalování: Jedná se o schválení projektu a účetních závěrek společníky či valnými hromadami zúčastněných společností. Schválení má formu notářského zápisu a vyžaduje se dosažení kvalifikované většiny hlasů min. tří čtvrtin přítomných členů (zákon či společenské smlouvy mohou stanovit vyšší požadavek).

f) Zápis do obchodního rejstříku: Zápis přeměny do obchodního rejstříku nejčastěji zajistí příslušný notář cestou přímého zápisu. Tímto zápisem nastávající právní účinky odštěpení a dochází k přechodu odštěpených položek majetku, závazků a smluv na nástupnické subjekty.

g) Zápis do katastru nemovitostí a další notifikace: Přestože dochází zápisem odštěpení do obchodního rejstříku též k přechodu nemovitých věcí, je třeba následně zajistit zápis této změny vlastnictví do katastru nemovitostí. Odštěpení je dále třeba v určitých případech notifikovat příslušným úřadům (zejm. živnostenský úřad při přechodu živnosti, finanční úřad, správa soc. zabezpečení, zdravotní pojišťovny).

3. Riziko vzájemného ručení zúčastněných společností

Za účelem ochrany věřitelů stanoví zákon pravidla vzájemného ručení rozdělované a nástupnických společností za dluhy, které zůstaly rozdělované společnosti či přešly na nástupnické společnosti. Toto ručení nelze smluvně vyloučit.

4. Častá pochybení

Typickými pochybeními, která se v praxi vyskytují, je neurčité vymezení převáděného majetku a závazků či smluv, které vede k nejistotě ohledně toho, zda daná položka majetku či závazků přešla na nástupnickou společnost. Jedná se často o důsledek převzetí vymezení jednotlivých položek z účetnictví rozdělované společnosti, které je však nedostatečné pro právní účely. Často se setkáváme též s nedodržením lhůty pro zveřejnění informací na ochranu věřitelů či chybějící informace v projektu rozdělení, který však po jeho vyhotovení nelze upravovat. Nikoliv výjimečným problémem bývá také podcenění daňových dopadů a nedostatečné zkušenosti interních účetních oddělení zúčastněných společností se specifiky přeměn. ■

Ing. Petr Tomeš
Daňový poradce

Rödl Tax, k.s.

+420 236 163 750
petr.tomes@roedl.com

Ing. Sabina Levá
Senior poradkyně pro
převodní ceny

Rödl Tax, k.s.

sabina.leva@roedl.com

Skupinové restrukturalizace z pohledu převodních cen

Restrukturalizace se v posledních letech staly běžnou součástí fungování nadnárodních skupin a jsou často prezentovány jako racionální odpověď na tlak trhu, digitalizaci, specializaci, potřebu zvyšovat efektivitu nebo snižovat náklady. To, co však z obchodního hlediska působí jako logický a nezbytný krok, může z pohledu převodních cen představovat jednu z nejcitlivějších oblastí spojených s významnými a často podceňovanými riziky.

Z pohledu převodních cen se za skupinovou restrukturalizaci považuje přeshraniční reorganizace obchodních nebo finančních vztahů mezi spojenými osobami, včetně ukončení či podstatné změny existujících ujednání. V praxi se restrukturalizace typicky projevuje změnou v uspořádání funkcí, rizik a aktiv, která ovlivňuje ekonomickou roli a ziskový potenciál jednotlivých společností ve skupině. Nejčastěji se jedná o změny obchodních modelů, jako jsou přesuny výrobních či distribučních činností, centralizace podpůrných nebo strategických funkcí nebo změny v nakládání s nehmotnými aktivy.

Skupinové restrukturalizace mohou zásadním způsobem ovlivnit rozdělení zisku mezi jednotlivé společnosti skupiny. V řadě případů zároveň vyvolávají potřebu dodatečně zkoumat, zda byla reorganizace obchodních vztahů provedena v souladu s principem tržního odstupu, případně zda některé ze společností v důsledku této změny nevzniká ekonomická újma. Z praktické zkušenosti přitom vyplývá, že dopady restrukturalizací bývají v oblasti převodních cen často podceňovány nebo řešeny až dodatečně. Právě z tohoto důvodu se restrukturalizace řadí mezi témata, na která se daňové správy při kontrolách stále častěji zaměřují a kde snadno vznikají spory o rozdělení zisku a převod hodnoty mezi spojenými osobami.

Typické formy skupinových restrukturalizací

Typickým a velmi častým příkladem restrukturalizace je přesun výroby nebo její části do zemí s nižšími výrobními náklady, případně do zemí, které mají pro skupinu výhodnější logistické umístění. Takový přesun může být motivován čistě provozními důvody, zejména dostupností pracovní síly, energií či výrobních kapacit, ale také snahou přiblížit se zákazníkům, zkrátit dodací lhůty nebo efektivněji obsluhovat regionální trhy. Rozhodnutí o přesunu je přitom zpravidla přijímáno na úrovni skupiny. Pro původní společnost však může mít tento přesun významné ekonomické dopady, zejména pokud v jeho důsledku dochází k omezení její dosavadní činnosti, poklesu využití kapacit nebo ukončení části podnikání, které v důsledku vedou k poklesu zisku.

Dalším častým typem restrukturalizace je změna výrobního profilu společnosti, typicky přechod z plnohodnotného výrobce na tzv. smluvního výrobce, příp. změna alespoň v části výrobní činnosti. Obvykle k takové změně dochází po vstupu zahraničního investora do dané společnosti. V těchto případech dochází ke změně funkčního profilu dotčených společností, zejména v oblasti rozhodovacích pravomocí a souvisejících funkcí. Takové změny by měly být provázeny i současným přesunem klíčových podnikatelských rizik v rámci skupiny. K takovým přesunům již ale v praxi mnohdy nedochází, čímž vznikají neoprávněné újmy (ztráty) a hrozí riziko, že takové situace budou zpochybněny správcem daně, který bude vyžadovat kompenzaci újmy. Pokud ke kompenzacím nedojde, bude správce daně vyžadovat zvýšení základu daně o danou hodnotu, což v praxi představuje dodatečnou daňovou zátěž a daňové sankce.

Analogicky mohou restrukturalizace dopadat i na distribuční struktury, kdy se například mění postavení lokálního distributora na komisionáře nebo na rutinního poskytovatele prodejních služeb. Taková změna může být doprovázena převodem zákaznických smluv, změnou vlastnictví ►

zásob, úpravou cenové politiky nebo centralizací marketingových a obchodních rozhodnutí, a proto by měla mít přímý dopad na rozdělení ziskového potenciálu uvnitř skupiny.

Převod nehmotných aktiv jako nejcitlivější téma restrukturalizace

Restrukturalizace tak nemusí znamenat pouze přesun činností v provozním smyslu. Velmi často je její skutečnou podstatou převod ekonomické hodnoty prostřednictvím převodu nehmotných aktiv. Právě v těchto situacích bývá nejobtížnější včas rozpoznat a definovat, co se ve skutečnosti převádí, protože řada nehmotných aktiv není právně chráněna ani registrována a jejich hodnota není zachycena v účetnictví. V praxi tak v rámci restrukturalizace často dochází k převodu zákaznických kmenů, distribučních kanálů, ke změně vlastnictví obchodních značek, k převodu výrobního know-how a technologických řešení nebo k převodu výsledků výzkumu a vývoje nebo práv k jejich využití.

Přesuny nehmotných aktiv mohou zásadně ovlivnit ziskový potenciál jednotlivých společností ve skupině, přičemž jejich dopady bývají v praxi často podceňovány a řešeny až dodatečně či vůbec. Z pohledu převodních cen je proto klíčové nejen určit, jaké nehmotné aktivum je převáděno, ale hlavně správně vyhodnotit, kdo se převodem fakticky vzdává ekonomické hodnoty (a z toho generovaného zisku), a tedy kdo má být za tento převod adekvátně kompenzován. V těchto situacích totiž nerozhoduje jen formální vlastnictví nehmotného aktiva, ale především ekonomická realita, tedy kde ve skupině hodnota skutečně vznikala a kdo ji dlouhodobě vytvářel a řídil.

Exit charge, neboli kompenzace při převodu ziskového potenciálu

S převodem hodnoty v rámci restrukturalizace úzce souvisí otázka kompenzace, která se v převodních cenách často označuje jako exit charge. Obecně platí, že pokud restrukturalizace vede k tomu, že jedna společnost ve skupině ukončí nebo významně omezí svou dosavadní ekonomickou činnost ve prospěch jiné skupinové společnosti, např. přesune část své výroby nebo část zákazníků na jinou entitu, a tím ztratí část svého ziskového potenciálu, měla by být za tento převod adekvátně kompenzována. V takovém případě je nutné stanovit odpovídající výši kompenzace v souladu s principem tržního odstupu, typicky na základě odhadu a ocenění budoucích ušlých zisků, případně na základě ocenění převáděných aktiv, především těch nehmotných.

Současně je však třeba aplikovat obdobnou logiku i opačným směrem. Restrukturalizace totiž může mít podobu převodu části výroby, zákaznického portfolia nebo segmentu na jinou společnost skupiny, přičemž tato činnost je již v okamžiku převodu ztrátová, případně se očekává, že bude ztrátová v budoucnu. Převod ztrátové činnosti je z pohledu převodních cen obzvláště citlivý, protože nezávislá společnost by takovou činnost zpravidla nepřevzala bez odpovídající kompenzace (tedy pouze za předpokladu, že by činnost u nabývajících společností měla být zisková – např. z důvodu nižších výrobních nákladů v porovnání s převádějící společností) nebo bez současné úpravy ekonomických podmínek dané transakce. I v tomto případě je proto nutné stanovit odpovídající kompenzaci či vyrovnání, které bude reflektovat převzetí ztrátového segmentu a zajistí, že společnost nebude z převedené činnosti jako celku dosahovat ztráty. Cílem je, aby převzetí ztrátové činnosti bylo pro přijímací společnost ekonomicky racionální a bylo spojeno s realistickým ziskovým potenciálem do budoucna.

Jak dokumentovat průběh restrukturalizace

Z praktického hlediska je u skupinových restrukturalizací klíčová kvalitní dokumentace. Restrukturalizace by měla být analyzována již ve fázi plánování, tedy ex ante. Taková dokumentace by měla zahrnovat identifikaci dotčených společností a transakcí, popis restrukturalizačních kroků a harmonogramu, vymezení přesouvaných funkcí, rizik a aktiv, stejně jako obchodní důvody restrukturalizace a očekávané ekonomické přínosy (jiné než jen daňová optimalizace). Součástí by měla být také funkční a riziková analýza před a po restrukturalizaci, včetně vyhodnocení změn v rozhodovacích pravomocích. ▶

Vedle ex ante dokumentace je nezbytná také dokumentace ex post, která zachycuje, jak restrukturalizace skutečně proběhla a jaký byl její finální dopad. Jejím cílem je doložit, že deklarované změny byly reálně provedeny a odpovídají ekonomické realitě, a současně prokázat, jak se promítly do nastavení převodních cen a do dosažených výsledků jednotlivých společností. Součástí ex post dokumentace by mělo být rovněž doložení případné realizace exit charge a vysvětlení významných odchylek oproti původnímu plánu.

Závěr a doporučení

V česko-německém kontextu jsou restrukturalizace obzvláště časté v oblasti výroby a distribuce. Česká republika je často vnímána jako výrobní základna skupiny, zatímco strategické rozhodování a vlastnictví klíčových nehmotných aktiv bývá soustředěno v Německu. Právě zde však vzniká prostor pro rozdílné interpretace ekonomické reality ze strany daňových správ obou států, zejména pokud jde o alokaci rizik, ziskového potenciálu a případnou kompenzaci při restrukturalizaci. V krajním případě tak mohou vznikat spory mezi daňovými správami a riziko dvojího zdanění.

V praxi se přitom jako klíčové ukazuje zejména včasné vyhodnocení změn ve funkcích, rizicích a aktivech a posouzení, zda v důsledku restrukturalizace nedochází k převodu ziskového potenciálu. Zvýšenou pozornost je vhodné věnovat mimo jiné i restrukturalizacím zahrnujícím nehmotná aktiva a otázce stanovení kompenzací, jejichž způsob stanovení a hodnota bývají častým předmětem sporů při daňových kontrolách.

Skupinové restrukturalizace představují z pohledu převodních cen komplexní oblast, která vyžaduje pečlivou přípravu a koordinovaný přístup. Společnosti, které restrukturalizaci posoudí včas i z pohledu převodních cen a promítnou její dopady do smluv, nastavení cen a dokumentace, výrazně snižují riziko budoucích sporů s daňovými správami. ■

Právní a daňový newsletter

© **Deutsch-Tschechische Industrie- und Handelskammer**
Česko-německá obchodní a průmyslová komora

Václavské náměstí 40, 110 00 Praha 1
tel.: +420 224 221 200, fax: +420 224 222 200,
IČO: 49708210, DIČ: CZ699002563

Výkonný člen představenstva: **Bernard Bauer**
Redakce: **Mgr. Peter Hrbik**, hrbik@dtihk.cz

Česko-německá obchodní a průmyslová komora (ČNOPK) neručí za obsah a aktuálnost zde zveřejněných informací. U externích webových stránek, na které odkazujeme, se jedná výhradně o cizí obsah. ČNOPK nepřebírá za obsah těchto stránek žádnou odpovědnost.